

Вечір брови насупив кошлаті...

Сергій Єсенін

Вечір брови насупив кошлаті.
З хрипом коні по полю несуть.
Може, в бідній лікарні, в палаті
Доведеться закінчити путь.

Може й справді, пияцтво щоденне
Врешті-решт доведе до біди,
І удосвіта ліжко казенне
Заспокоїть мене назавжди.

Може, завтра, зцілившись душею,
В бездоріжжя піду польове
Слухать пісню дощу над землею,
Чим здорова людина живе.

Про похмурі забуду я сили,
Що тягнули в трясовину.
Ніжний образе! Образе милий!
Лиш тебе не забуду одну.

Хай знайду собі іншу кохану,
Та і з нею, з коханою, я
Хвилюватися не перестану —
Як складається доля твоя.

І про тебе лиш буде мова,
Про життя, що згоріло дотла...
Слухай, голово ти бідова,
Та куди ж ти мене завела?

Переклад Олександра Грязнова